

W skrócie Naturgy uważa, że nie można stwierdzić zgodności z prawem uzasadnienia decyzji o wszczęciu postępowania, jeżeli nie odwołuje się ona ani do analizy porównywalności wymaganej przez orzecznictwo w celu uzasadnienia selektywnego charakteru pomocy, ani nie zawiera, nawet zwięzłego, przedstawienia, choćby wstępnego, powodów, dla których na podstawie tej analizy porównywalności sporny środek miałby być selektywny. Sąd nie może zgodnie z prawem powoływać się na tymczasowy charakter decyzji o wszczęciu postępowania w celu zastosowania błędnego kryterium uzasadnienia. W szczególności, biorąc pod uwagę, że decyzja o wszczęciu postępowania dotyczy środka w trakcie wdrażania, który z tego względu wywołuje istotne skutki prawne dla jego beneficjentów, Sąd powinien był zobowiązać Komisję do przedstawienia uzasadnienia zgodnie ze standardami ustanowionymi w orzecznictwie dotyczącym selektywności, nawet gdyby miało być ono krótkie i prowizoryczne.

2. Drugi zarzut odwołania, oparty na naruszeniu prawa przy dokonywaniu oceny zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE w kontekście selektywnego charakteru spornego środka

Naturgy uważa, że wniosek z przeprowadzonego przez Sąd badania dokonanej przez Komisję scharakteryzowania selektywności spornego środka narusza prawo. Naturgy uważa, że Sąd nie tylko naruszył prawo wobec stwierdzenia, że kryteria prawne kontroli selektywnego charakteru środka są różne w zależności od tego, czy dany środek jest przedmiotem analizy przed czy po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, lecz także naruszył prawo poprzez przeniesienie ciężaru dowodu i niedokonanie stwierdzenia, że Komisja popełniła błąd, gdyż stwierdziła, na podstawie uzasadnienia decyzji o wszczęciu postępowania, że sporny środek jest selektywny, lub nie wykazała selektywności środka w sposób wymagany prawem.

(¹) Dz.U. 2018, C 80, s. 20.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale (Włochy) w dniu 22 listopada 2021 r. – postępowanie karne przeciwko E.D.L.

(Sprawa C-699/21)

(2022/C 73/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strona w postępowaniu głównym

E.D.L.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (¹) odczytywany w świetle art. 3, 4 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy wykonujący nakaz organ sądowy, który uważa, iż przekazanie osoby cierpiącej na poważną, przewlekłą i potencjalnie nieodwracalną chorobę mogłoby narazić ją na niebezpieczeństwo doznania poważnego uszczerbku na zdrowiu, musi zwrócić się do wydającego nakaz organu sądowego o przekazanie informacji pozwalających wykluczyć istnienie takiego ryzyka i jest zobowiązany odmówić przekazania, jeżeli nie uzyska takiego zapewnienia w rozsądnym terminie?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale (Włochy) w dniu 22 listopada 2021 r. – postępowanie karne przeciwko O.G.

(Sprawa C-700/21)

(2022/C 73/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale